

Λυκαβηττού 12 Σεπτεμβρίου 2002

ώρα 21:00

ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Λαϊκή Ορχήστρα "Μίκης Θεοδωράκης"

Πασχάλης Παντελής
Γλυκερία Τερζής Θεοχαρίδης

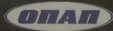
Λαϊκή Ορχήστρα "Μίκης Θεοδωράκης"
Πασχάλης Παντελής
Γλυκερία Τερζής Θεοχαρίδης

Τραγούδια σε ποίηση του **Μίκη Θεοδωράκη**

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Οργάνωση Παραγωγής:

Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» email: orchestra@mikisetheodorakis.gr

(Δικαίου 10-12, 117 41 Αθήνα, τηλ. 010 9200260-1-2)

Ερωδίας: www.erodios.gr

(Περικλέους 30-32, 105 62 Αθήνα, τηλ. 010 3210890, 010 3210731)

Ηχητική και φωτιστική κάλυψη: Παντελής Δασκαλόπουλος

Ενοκίαση μουσικών οργάνων: Μάνος Βασιλάκης

Ηχολήπτες: Γιάννης Παπαδόπουλος

Για τις αφίσες εργάστηκαν:

Σχεδιασμός: Γιάννης Αγγέλου

Εκτύπωση: Δεκάλογος

Αφισοκόλληση: OSCAR - Αχιλλέας Κουτσαφτίκης

Οι φωτογραφίες προέρχονται από τα αρχεία των συντελεστών

Επιμέλεια προγράμματος: Μαργαρίτα Θεοδωράκη

Διορθώσεις: Δέσποινα Ζηλφίδου, Ρένα Παρμενίδου

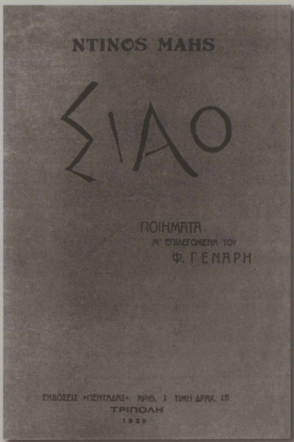
Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση: Γιάννης Αγγέλου

Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική

Το πρόγραμμα τυπώθηκε σε 1.000 αντίτυπα.

Σεπτέμβριος 2002

Copyright: Μαργαρίτα Θεοδωράκη

ΣΙΑΟ (Ο Αυλός του Πανός)
 Εξώφυλλο της πρώτης ποιητικής συλλογής του Μίκη Θεοδωράκη.
 Τρίπολη, 1942

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
 ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
 ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΑΙΛΙΑ ΒΟΥΣΟΥΡΗ

Τραγούδια σε ποίηση Μίκη Θεοδωράκη 3

Η αγαλλίαση της ψυχής μας

Σε μια εποχή που τα σκουπίδια της υποκοουλτούρας εκθέτουν τη χώρα αλλά και την ελληνική μουσική, ο Μίκης Θεοδωράκης μας κάνει να αισθανόμαστε υπερήφανοι, ανακαλύπτοντας συνεχώς την απεραντοσύνη, το θησαυρά, και την οικουμενικότητα που διαποτίζει τη ζωή και το έργο του.

«Πατριωτής στην ψυχή, ορθολογιστής στο μυαλό, κομμουνιστής στη συμπεριφορά. Ο υπαρξιακός μου πυρήνας βαθιά διασπαρμένος οδηγείται σε αλυσιδωτές εκρήξεις, που θα χαρακτηρίσουν από εκεί και πέρα τη ζωή μου και θα τη σφραγίσουν. Ο καθένας από εμάς είναι προϊόν της εποχής του», εξομολογείται στον 4^ο τόμο της αυτοβιογραφίας του: «Οι δρόμοι του Αρχάγγελου», ο Μίκης Θεοδωράκης συζητησιολογώντας τον εαυτό του.

Αυτές τις αλληπάλληλες εκρήξεις και τις εξαίσιες λάμψεις τους, έχουμε την τύχη να παρακολουθούμε έκθαμβοι τόσα χρόνια. Μέσα από τις αναλαμπές που φωτίζουν τα όποια ερήβη, εννοώ αυτά της ψυχής μας, ή το ζόφου της λεγόμενης εξωτερικής πραγματικότητας αναστηνά η μεστή εποχή που έβριμε τον Μίκη και αναδύεται σφουρηλατημένη η υπέροχη μορφή του μεγάλου Έλληνα, του μεγάλου δημιουργού.

Ο πατριωσμός του, στην ψυχή, τον φέρνει στα ευλογημένα άκρα και αυτά εκθέτουν και υμνολογούν, ποτεύω, οι μελωδίες του. Τα άκρα, τα όρια της ψυχής, τα επεκτείνει των απλών και κατανοητών. Οστόσο, ουδέποτε αποποιείται τον ορθολογισμό, γιατί ως γνήσιος καλλιτέχνης, γνωρίζει πως πρέπει σαν τον πελαργό, από την πιο ψηλή κορφή να επισκοπεί τον κόσμο, με το ένα πόδι όμως στη γη και το άλλο στον αέρα. Ο Μίκης παραμένει κομμουνιστής στη συμπεριφορά. Αυτή η συμπεριφορά του είναι που μας σκλαβώνει, αφού εκεί αναθερμαίνονται οι ουσιαστικές ανθρώπινες σχέσεις, στην αντρίκεια και καθαρή στάση του, απέναντι στην αλήθεια και στο απλό και καθημερινό.

Η δε βαθιά του διάσπαση, η παρεξηγημένη για όσους αντικρίζουν μονοσήμαντα τον κόσμο - μια ρωμή, ένα ρήγμα τεκμήριο της εωτέρας ενότητας και συνοχής της ψυχής του- είναι που αφυπνίζει και τον δικό μας και την ψυχή.

Αυτό λοιπόν το οολωμικό χάσμα (που ανοίγει ο σεισμός και η ταραχή μέσα του) γεμίζει με τα άνθη της μουσικής του. Γιατί δεν μας φέρνει μόνο σ' επαφή με την υψηλή ποίηση μας, μέσω της μουσικής του, όπως όλοι αναγνωρίζουν, αλλά εμβολιάζει επίμονα την ιδιουσυχρασία μας στο υψηλό και το ευγενικό, στο αληθινό και το ωραίο, στο πραγματικό και το μεγάλο.

Η εκκλησιαστική - θρησκευτική υμνωδία, η λειτουργία συνυπάρχουν με τον επαναστατικό θόρυβο σε μια σφικτή ενότητα γιατί και οι δύο θεραπεύουν τις βασικές ανάγκες της ψυχής. «Όταν βιάζω τα δάκτυλά πάνω στα ψάχρα και λεία πλήκτρα του πιάνου, ξαφνικά μου έρχεται η σκέψη. Θέει μου αν δεν γεννηθώ αγάπη θα σταματήσω; ο ήλιος- Ένα ρίγος τότε με διαπερνά, νιώθω ότι πράγματι κάτι μέσα μου γίνεται ένας μικρός θεός πλαστοουργός» συλλαμβάνει την προοπτική του ο συνθέτης.

Μακάρι να παρακολουθούμε πάντα τις φαντασμαγορικές, αλυσιδωτές εκρήξεις του και να ζεσταίνουμε τη ψυχή μας, όσο τον πλησιάζουμε, από την άσβεστη φλόγα του. Με σεβασμό και απόσταση, ωστόσο, για να μην καούμε.

Το έργο του ήταν και παραμένει πηγή φωτός σε άνυδρους, γκριζούς και σκοτεινούς καιρούς. «Καθημερινά μεγάλωνα μέσα μου η δίψα να ζήσω και να μεγαλουργήσω» σημειώνει ο Μίκης βιβλίο του «Οι Δρόμοι του Αρχάγγελου».

Εμείς του ευχάμαστε να κρατήσει ακόρεστη αυτή τη δίψα αλλά και να επιμένει να υποδεικνύει και σε εμάς την πηγή. Μπορεί κάποτε να την νιώσουμε, να την οσμιστούμε.

Γιώργος Παναγιώτης

Ουδείς Έλληνας συνθέτης τίμησε την προσωδία της ελληνικής γλώσσας όπως ο Μίκης Θεοδωράκης. Να πω κάτι, και δεν θέλω να παρεξηγηθώ: Στην μελοποιημένη ποίηση του Θεοδωράκη δεν έχει καταργηθεί το μονοτονικό. Ακούγονται οι βαρείες και οι οξείες και οι περισπωμένες. Και αξιόθηκε από λαϊκό ανθρώπου που κουβαλάνε αυτή την εμπειρία της μουσικής προσωδιακής γλώσσας του λαού μας, όπως είναι ο Μπιθικώτσης, να γίνει αυτό το πράγμα αυτόνομο στ' αυτιά μας.

Αυτή είναι η μεγάλη του προσφορά. Είναι η προσφορά στον πιο βαθύ λόγο της ελληνικής περιπέτειας του πολιτισμού. Δηλαδή, στο βάθος της γλώσσας. Ή αυτή η γλώσσα είναι λέξεις ή είναι μουσική.

Ας μην ξεχνάμε βέβαια ότι ο παλιός λυρισμός δεν ξεχώριζε τα δύο πράγματα. Και πολλές φορές ο Μίκης, που αναγκάστηκε να γράφει δικούς του στίχους για να εκφράσει ακριβώς τα έγκατα της ψυχής του, κι όταν κατέφυγε στους μεγάλους ποιητές, επέλεξε εκείνους τους ποιητές που τον εξέφραζαν, δηλαδή που ταυτιζόταν μαζί τους, ώστε ουσιαστικά η μουσική να παράγεται αναγκαία κι όχι να είναι απλώς και μόνο μια επένδυση.

Να γιατί πολλές φορές, από τους ποιητές που μελοποιήθηκαν από τον Μίκη Θεοδωράκη, υπάρχει ο φόβος μήπως για η ποίησή τους δεν υπάρχει και δεν μπορεί να βοηθεί έξω από τη μελωδία του Μίκη. Πολλές φορές μας συμβαίνει αυτό: όταν πάμε να διαβάσουμε αυτόνομα στίχους των ποιητών που μελοποίησε, μέσα στο μυαλό μας έρχεται αμέσως ο ρυθμός και η μελωδία που αξιόθηκαν από τον Μίκη Θεοδωράκη.

Αυτό δεν είναι μια επιβολή του συνθέτη πάνω στην ποίηση αλλά είναι η μουσική επικοινωνία της μεγάλης ποίησης με τη μεγάλη μουσική, που βρήκε κάποια στιγμή η μεγάλη ποίηση τον εαυτό της μέσα στην παλιά καταγωγή της ποίησης, στην μουσική. Διότι η μουσική προηγείται της γλώσσας. Ο κόσμος έχει ποιηθεί μουσικά και, απλούστατα, κάποια στιγμή, για λόγους τρέχουσας επικοινωνίας, ανακάλυψε τη γλώσσα και το αλφάβητο. Όπως η σύγχρονη γλωσσολογία για ισχυρίζεται, ότι η γλώσσα προηγείται του νου, έτσι και οι γλώσσες έχουν προηγούμενο τους τη μουσική. Όταν λοιπόν ο Μίκης μελοποίησε τους μεγάλους ποιητές, ξανάβρισκαν οι μεγάλοι ποιητές και η καταγωγή της γλώσσας τη φάτην τους. Το λίκνο τους. Επέστρεφαν ξανά, πάλι, στην κοσμική αρμονία.

(Απόσπασμα από την ομιλία του Κώστα Γεωργουσόπουλου στο Μέγαρο Μουσικής σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 15/12/97 προς τιμήν του Μίκη Θεοδωράκη με αφορμή την παραχώρηση του Αρχείου του στη Μουσική Βιβλιοθήκη Αίλιαν Βουδούρη)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τραγούδια σε ποίηση του

1. **ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ)
Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»
2. **ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Πασχάλης Τερζής
3. **ΕΝΑ ΔΕΙΛΙΝΟ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Πασχάλης Τερζής
4. **ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ**
(ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ)
Πασχάλης Τερζής
5. **ΚΑΛΑ ΒΟΥΝΑ**
(ΔΙΟΝΥΣΟΣ)
Πασχάλης Τερζής
6. **ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΜΑΣ ΖΩΝΟΥΝ**
(ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης
7. **ΧΤΥΠΑ ΧΤΥΠΑ**
(ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης
8. **ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΣΥΝΕΜΟΡΦΩΘΗΝ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΛΙΩΝΑ)
Παντελής Θεοχαρίδης
9. **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΑΡΓΑΡΩ**
(ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ)
Γλυκερία
10. **ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Γλυκερία
11. **ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ**
(ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ)
Γλυκερία
12. **ΣΙΛΒΑ**
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)
Γλυκερία
13. **ΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΤΩΜΑ**
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)
Γλυκερία
14. **ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ Ο ΠΟΚΑΣ ΣΟΥ**
(ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟ ΦΥΛΛΟ)
Πασχάλης Τερζής
15. **ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΙΟ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Πασχάλης Τερζής
16. **ΒΑΡΚΑ ΣΤΟ ΠΙΛΟ**
(ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ)
Πασχάλης Τερζής
17. **ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΟ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ)
Πασχάλης Τερζής
18. **ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ**
(ΔΙΟΝΥΣΟΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης
19. **ΕΙΜΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ**
(ΑΡΚΑΔΙΑ Ι)
Τεό Λαζάρου
(Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»)
20. **Η ΑΡΚΟΥΔΑ**
(ΔΙΟΝΥΣΟΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης

ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Μίκη Θεοδωράκη

21. **ΣΤΑ ΠΕΡΒΟΛΙΑ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Γλυκερία

22. **ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΟ**
(ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΕΚΟ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ)
Γλυκερία

23. **ΑΝΑΤΟΛΗ ΣΕ ΛΕΓΑΝΕ**
(ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ)
Γλυκερία

24. **ΠΑΜΕ ΒΟΛΤΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ**
(ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ)
Γλυκερία - Παντελής Θεοχαρίδης

25. **ΑΠΑΓΩΓΗ**
(ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ)
Γλυκερία

26. **ΨΗΛΑ ΣΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ**
(ΑΡΚΑΔΙΑ I)
Παντελής Θεοχαρίδης

27. **Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ**
(ΑΡΚΑΔΙΑ I)
Τεό Λαζάρου
(Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»)

28. **ΟΤΑΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ**
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης

29. **ΤΑ ΚΕΛΙΑ**
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)
Παντελής Θεοχαρίδης

30. **ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΔΕΙΣ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ)
Πασχάλης Τερζής

31. **ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ)
Παντελής Θεοχαρίδης

32. **ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΑ**
(ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ)
Πασχάλης Τερζής

33. **ΠΑΛΙΚΑΡΙ**
(ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ)
Πασχάλης Τερζής - Γλυκερία

34. **ΠΟΤΕ ΠΟΤΕ ΠΟΤΕ**
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)
Γλυκερία - Πασχάλης Τερζής - Παντελής Θεοχαρίδης

35. **ΑΠΡΙΑΝΣ**
(ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ)
Πασχάλης Τερζής - Γλυκερία - Παντελής Θεοχαρίδης

36. **ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΟΝ ΩΡΩΠΟ**
(ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ)
Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»
Γλυκερία - Πασχάλης Τερζής - Παντελής Θεοχαρίδης

* Το πρόγραμμα υπόκειται σε αλλαγές.

ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ (1968)

Αυτό που ήσουν κάποτε θα γίνεις ξανά.
Πρέπει να γίνεις, πρέπει να κλάψεις.
Ο εξευτελισμός σου να γίνει τέλειος.
Η εκπόρθηση να φτάσει ως τις ρίζες των
βουνών.
Είσαι Έλληνας.
Πίνεις την προδοσία με το γάλα
πίνεις την προδοσία με το κρασί.
Ο εξευτελισμός σου να γίνει τέλειος.
Πρέπει να δεις
πρέπει να γίνεις.
Αυτό που ήσουν κάποτε θα γίνεις ξανά.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ (1962)

Δυο γιους είχες μανούλα μου
δυο δέντρα, δυο ποτάμια
δυο κάστρα βενετσιάνικα
δυο δούσους, δυο λαχτάρες.

Ένας για την Ανατολή
κι ο άλλος για τη Δύση
και συ στη μέση μοναχή
μιλάς, ρωτάς τον Ήλιο.

- Ήλιε, που βλέπεις τα βουνά,
που βλέπεις τα ποτάμια
οπού θωρείς τα πάθη μας
και τις φτωχές μανούλες,

Αν δεις τον Παύλο φώναξε
και τον Ανδρέα πες μου.
Μ' έναν καημό τ' ανάστησα
μ' ένα λυγμό τα εγέννα.

Μα εκείνοι αφήνουνε βουνά,
διαβαίνουνε ποτάμια.

Ένας τον άλλο ψάχνουνε
για ν' αλληλοσφαγούνε.

Και κει στο πιο ψηλό βουνό,
στην πιο ψηλή ραχούλα
σιμά κοντά πλαγιάζουνε
κι όνειρο ίδιο βλέπουν.

Στης μάνας τρέχουνε κι οι δυο
το νεκρικό κρεβάτι
μαζί τα χέρια δίνουνε
της κλείνουνε τα μάτια
και τα μαχαίρια μπήγουνε
βαθιά μέσα στο χώμα
κι απέκει ανέβλυσε νερό
να πεις, να ξεδιψάσεις.

ΕΝΑ ΔΕΙΛΙΝΟ (1962)

Ένα δειλινό
σε δέσαν στο σταυρό.
Σου κάρφωσαν τα χέρια σου,
μου κάρφωσαν τα σπλάχνα,
σου δέσανε τα μάτια σου,
μου δέσαν την ψυχή μου.

Ένα δειλινό
με τσάκισαν στα δυο.
Μου κλέψανε την όραση
μου πήραν την αφή μου
μόν' μου 'μεινε η ακοή
να σ' αγρικώ παιδί μου.

Ένα δειλινό
ωσάν τον σταυραϊτό.
χίμηξε πα στις θάλασσες,
χίμηξε πα στους κάμπους,
κάμε ν' ανθίσουν τα βουνά
και να χαρούν οι ανθρώποι.

ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ (1973)

Στην Ανατολή, στην Ανατολή
στην Ανατολή γλυκοκελαηδεί
αχ το σφονάκι
γλυκοκελαηδεί.

Και μου λέει και μου λέει
με πικρό καημό
και μου λέει και μου λέει
κάποιο μυστικό.

Στην Ανατολή, στην Ανατολή
στην Ανατολή μελαχρινό παιδί
δεν μπορεί να κλάψει
κι όλο τραγουδεί.

Στην Ανατολή, στην Ανατολή
στην Ανατολή ο γιος του Θεοδώρη
την πόρτα μου ανοίγει
κι είναι Κυριακή.

Στην Ανατολή, στην Ανατολή
στην Ανατολή κάνε μια ευχή
το χελιδονάκι ήρθε στην αυλή.

ΚΑΛΑ ΒΟΥΝΑ (1984)

Καλά βουνά μου μενεξιά
στα σύννεφα ντυμένα
τι με κοιτάτε σοβαρά
βαριά και πονεμένα.

Το μονοπάτι της ζωής
τώρα το παίρνω μόνος
όσο κι αν φάξεις δε θα βρεις
πόσο πονάει ο πόνος.

Κι εσείς παιδιά ερημικά
τον κόσμο δεν κοιτάτε
μες στην κρυφή σας τη στοά
μονάχοι περπατάτε.

ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ (1947)

Θάλασσες μας ζώνουν
κύματα μας κλειούν
σ' άγριους βράχους πάνω
τα νιάτα μας φρουρούν.

Στείλαν του λαού μας
τ' άξια τα παιδιά
για να τα λυγίσουν
σε δεσμά βαριά.

Στων φρουρών το πείσμα
θα σταθούμε ορθοί
στις καρδιές ατσάλι
φλόγα στην ψυχή.

Μάνα μην στενάξεις
μάνα μην θρηνείς
τώρα πέφτουν οι θρόνοι
και τραντάζει η γης.

Η αυγή χαράζει
πάνω στα βουνά
ο εχθρός λουφάζει
φτάνει η λευτεριά.

Χτυπάτε τους αδέρφια
χτυπάτε δυνατά
σαν χτυπάει ο Μάρκος
σειείται γη, στεριά.

ΧΤΥΠΑ - ΧΤΥΠΑ (1948)

Τα πλοία προσμένουν κρυφά στα σκοτάδια
δεμένα σε κάποια ακτή μυστική
καμιάνια με φάρους σβησμένους
γεμάτα συντρόφους πιστούς
γλιστρούν μες στην πόλη που τώρα σφαδάζει
στα νύχια των εχθρών του λαού.

Χτύπα, χτύπα το στήθος π' ανάβει
χτύπα, χτύπα το νου που φωτά
στα χτυπήματα θεριεύουν οι σκλάβοι
κάτω μας σπρώχνεις μα πάμε ψηλά.

Τα πλοία στα βράγια σκορπούν τους συντρόφους
τους ζώνουν σαν φιδιά φρουροί τρομεροί
μα κείνοι ψηλά το κεφάλι ψηλά η σημαία προχωρεί
παιδιά του λαού τιμημένα γνωρίζουν
πως πλάθουν την καινούρια ζωή.

ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΣΥΝΕΜΟΡΦΩΘΗΝ... (1970)

Πέρα απ' το γαλάζιο κύμα
τον γαλάζιο ουρανό
μια μανούλα περιμένει
χρόνια τώρα να τη δω.
Διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις.

Χρόνος μπαίνει, χρόνος βγαίνει
μες στο σύρμα περπατώ
θα περάσουν μαύρες μέρες
δίχως να σε ξαναδώ.
Διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις.

Αλικαρνασός, Παρθένη
Ωρωπός, Κορυθαλλός
ο λεβέντης περιμένει
της ελευθερίας το φως.
Διότι δεν συνεμορφώθην προς τας υποδείξεις.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΑΡΓΑΡΩ (1961)

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ
περιστεράκι στον ουρανό
τον ουρανό μες στα δυο σου μάτια κοιτάζω
βλέπω την πούλια και τον αστερισμό.

Η μάνα σου είναι τρελή
και σε κλειδώνει μοναχή
σαν θέλω να 'μπω στην κάμαρή σου
μου ρήχνεις μεταξωτό σκοινί.
Και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα
μας βλέπουν τ' άστρα κι η χαραυγή.

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ
βαρκούλα στο Σαρωνικό
Σαρωνικέ μου τα κυματάκια σου δώσ' μου
δώσ' μου τ' αγέρι, δώσ' μου το πέλαγο.

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ
δεντράκι στο Βοτανικό
πάρε το τραμ μόλις δεις πως πέφτει η νύχτα
πέφτουν οι ώρες, πέφτω λιποθυμώ.

Η μάνα μου είναι τρελή
και με κλειδώνει μοναχή
σαν θέλω να 'μπεις στην κάμαρή μου
σου ρήχνω μεταξωτό σκοινί.
Και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα
μας βλέπουν τ' άστρα κι η χαραυγή.

ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ (1973)

Μες στην ταβέρνα
τώρα κάθεται και δεν μιλάς
μες στην καρδιά σου
στάλες στάλες πέφτει ο σεβντάς
θυμάσαι τότε
που πετούσες με πλατειά φτερά
τώρα ο καθέναις
τη ζωή σου την κλωτσοβολά.

Βγάλε πάλι την ψυχή σου
στο σεργιάνι μες στις γειτονιές
να γιομίσει η ζωή σου
γλυκές φωνές και με πασχαλιές.

Ήσουν ωραίος σαν περνούσες μες στις γειτονιές
στα παραθύρια σιγαλιώνων χιλίες δυο καρδιές
μες στην καρδιά σου
κουβαλούσες όλες τις καρδιές
στα όνειρά σου
τ' αφηρόνικα χτίζανε φωνιές.

ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ (1962)

Τα μεσάνυχτα που σμίγουνε οι ώρες,
προδομένη μου αγάπη,
τα μεσάνυχτα που σμίγουν οι καρδιές μας,
προδομένη μου αγάπη.

Νταν, νταν, νταν, νταν, νταν σημαίνει
νταν, το τέλος της αγάπης.
Δυο πουλιά, δυο περιστέρια
ταξιδεύουνε μέσα στ' αστέρια.

Τα μεσάνυχτα που είναι μακριά ο ήλιος,
προδομένη μου αγάπη,
τα μεσάνυχτα που είναι κοντά οι ζωές μας,
προδομένη μου αγάπη.

Νταν, νταν, νταν, νταν, νταν σημαίνει
νταν, το τέλος της αγάπης.
Δυο πουλιά, δυο περιστέρια
ταξιδεύουνε μέσα στ' αστέρια.

Τα μεσάνυχτα θα σε περιμένουν,
προδομένη μου αγάπη
σαν θα φύγει το φεγγάρι στο σκοτάδι,
προδομένη μου αγάπη.

Νταν, νταν, νταν, νταν, νταν σημαίνει
νταν, το τέλος της ζωής μας.
Δυο πουλιά, δυο περιστέρια
ταξιδεύουνε μέσα στ' αστέρια.

ΣΙΛΒΑ (1967)

Επουράνιο ποταμό
υπόγειοι χείμαρροι
κατεβαίνουν παφλάζοντας
Οδός Ονείρων Ομόνοια
Σίλβα
σίγμα γιώτα λάμδα βήτα άλφα
Φιλοθέη Χαϊδάρη
τα νερά τους ξανθά
δυο στρώματα ξανθά
δυο στρώματα πράσινα
στη μέση εγώ
κόκκινη ακριδα
φτερά φουσαρμόνικες
ήχοι από νερό
σαύρες φεγγάρια
βουτούν βυθίζονται πνίγονται
κάγκελα
κάγκελα
κάγκελα
Σίλβα.

ΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΤΩΜΑ (1967)

Στο τέταρτο πάτωμα
η μαμά σου κοιμάται
Έλενα
μουσική θεία τα όνειρά της
τα όνειρά της
Πεπίνo ντι Κάπρι
πέρα από τη θάλασσα
μην την ξυπνήσεις.

ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ Ο ΠΟΚΑΣ ΣΟΥ (1964)

Μανούλα μου ο γιάκας σου
που έφυγε στα ξένα
βλέπει τη νύχτα μοναχός
βλέπει τον πόνο μόνος
τον λιώνει ο ξενιτεμός
και τότε δέρνει ο πόνος.

Μανούλα, μανούλα πού 'ν' ο γιάκας σου
μανούλα, μανούλα πού 'ν' ο βασιλικός σου
πού 'ναι τ' αστέρια τ' ουρανού
πού ειν' η ζωή κι ο βίος σου;

Μανούλα στείλε τα πουλιά
μανούλα στείλ' τ' αηδόνια
να με ξυπνάνε την αυγή
να 'ρχονται στα όνειρά μου
να μη με δέρνει απαντοχή
να 'ναι βουνό η καρδιά μου.

ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΙΟ (1962)

Τον Παύλο και τον Νικολιό
τους πάνε για ταξίδι
με βάρκα δίχως άρμενα,
με πλοίο δίχως ξάρτια.

Τ' άρμενα τα 'καψε φωτιά,
τα ξάρτια καταιγίδα
και το ταξίδι θάνατος,
που γυρισμό δεν έχει.

Του Παύλου και του Νικολιού
οι μάνες παν αντάμα
ρωτούν το χόμα να τους πει
και κείνο βγάζει αίμα.

Δεν είναι αναστεναγμός
που βγαίνει απ' το χόμα
μόνο πηγή λαχταριστή,
να πεις να ξεδιψάσεις

ΒΑΡΚΑ ΣΤΟ ΠΙΑΛΟ (1963)

Πέντε πέντε δέκα
δέκα δέκα ανεβαίνω τα σκαλιά
για τα δυο σου μάτια
για τις δυο φωτιές
που όταν με κοιτάζουν
νοιώθω μαχαριές.

Βάρκα στο γιαλό
βάρκα στο γιαλό
γλάστρα με ζουμπούλι
και βασιλικό.

Πέντε πέντε δέκα
δέκα δέκα θα σου δίνω τα φιλιά.
Κι όταν σε μεθύσω
κι όταν θα σε πιω
θα σε ναουρίσω
με γλυκό σκοπό.

Πέντε πέντε δέκα
δέκα δέκα κατεβαίνω τα σκαλιά
φεύγω για τα ξένα
για την ξενητειά
και μην κλαις για μένα
αγάπη μου γλυκιά.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΟ (1968)

Είμαστε δυο, είμαστε δυο
η ώρα σήμανε οκτώ
κλείσε το φως
χτυπά ο φρουρός
το βράδυ θα 'ρθουνε ξανά
ένας μπροστά ένας μπροστά
κι οι άλλοι πίσω ακολουθούν
μετά σιωπή
κι ακολουθεί το ίδιο τροπάρι το γνωστό
βαράνε δυο
βαράνε τρεις
βαράνε χίλιες δεκατρείς
πονάς εσύ πονάω κι εγώ
μα ποιος πονάει πιο πολύ
θα 'ρθει ο καιρός να μας το πει.
Είμαστε δυο
είμαστε τρεις
είμαστε χίλιοι δεκατρείς
καβάλα πάμε στον καιρό
με τον καιρό
με τη βροχή
το αίμα πήζει στην πληγή
ο πόνος γίνεται καρφή
ο εκδικητής
ο λυτρωτής
είμαστε δυο
είμαστε τρεις
είμαστε χίλιοι δεκατρείς.

ΕΙΜΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ (1968)

Είμαι Ευρωπαίος
έχω δυο αυτιά
το 'να μόνο ακούει
το άλλο δεν γροικιά.

Αν στενάξει Τσέχος, Ρώσος, Πολωνός
ο άνθρωπος πονάει, πέφτει ο ουρανός.
[Εκεί ψηλά στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό].

Αν πονέσει μαύρος, Έλληνας, Ινδός
τι με νοιάζει εμένα
ας νοιαστεί ο Θεός.

[Εκεί ψηλά στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό].

ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ (1984)

Μια φυλακή
-πώς μας φτάσαν ως εκεί-
μια φυλακή
η ζωή μου φυλακή.

Χωρίς ποιή
-πώς μας φτάσαν ως εκεί-
και δικαστή
η ζωή μου φυλακή.

Στου Μακρυγιάνη
πριν προλάβεις να μιλήσεις
Εγγλέζου βόλι σε γονάτισε.
Μας κοιτάζεις με βλέμμα μελαγχολικό
να σκεφτόσουνα θαρρείς
πόσο λίγο η μέρα κράτησε.

Μες στις πλατείες ένας-ένας καθισμένοι
τη μοναξιά μας τη γραμμένη
τη σφράγισης με βλέμμα μελαγχολικό
ποιος θαι πει το μυστικό
στη ζωή μας τη χαμένη.

Είμαι Ευρωπαίος
έχω δυο αυτιά
το ένα μόν' ακούει
απ' τ' ανατολικά.

Την πόρτα μου χτυπάει
και πάλι ο φασισμός
όμως σε τέτοιους ήχους
είμαι εντελώς κουφός.

[Εκεί ψηλά στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό].

Έχω ένα αυτί μεγάλο
τ' άλλο πολύ μικρό
κι έτσι ήσυχος τρυγάω
χαρά, πολιτισμό.

[Εκεί ψηλά στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό].

Η ΑΡΚΟΥΔΑ (1984)

Μιαν αλυσίδα μου δένουν γύρω στο λαιμό
είμαι αρκούδα, χορεύω γόφτικο χορό.

Μέσα στα γήπεδα με γυμνάζουνε
τ' άγρια πλήθη να χαρετώ
με μαϊμούδες μαζί με βάζουνε
τ' άγρια πλήθη να προσκυνώ.

Μες στο κελί μου αγέλοι μπαίνουν σιωπηλοί
ήρθε το τέλος, δεν ήρθε ακόμα η αρχή.

ΣΤΑ ΠΕΡΒΟΛΙΑ (1962)

Στα περβόλια, μες στους ανθισμένους κήπους
σαν άλλοτε θα στήσουμε χορό
και το Χάρο θα καλέσουμε
να πιούμε αντάμα και να τραγουδήσουμε μαζί.

Κράτα το κλαρίνο και το ζουρνά
κι εγώ θα 'ρθω με τον μικρό μου τον μπαγλαμά.
Αχ κι εγώ θα 'ρθω...
Μες στην μάχη της φωτιάς με πήρες Χάρε
πάμε στα περβόλια για χορό.

Στα περβόλια, μες στους ανθισμένους κήπους
αν σε πάρω, Χάρε, στο κρασί
αν σε πάρω στο χορό και στο τραγούδι
τότες χάρισέ μου μιας νυχτιάς ζωή.

Κράτα την καρδιά σου, μανά γλυκιά
κι εγώ είμ' ο νιος που γύρισε για μια σου ματιά.
Αχ για μια ματιά...

Για το μέτωπο σαν έφυγα μονούλα
εσύ δεν ήρθες να με δεις.
Ξενοδούλευες και πήρα μόνος μου το τραίνο
που με πήγε πέρα απ' τη ζωή...

ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ (1976)

Κάθε πρωί Ξεκινούσαμε
να πάμε στη δουλειά
στο λεωφορείο γελάσαμε
ήμαστε δυο παιδιά.

Κόκκινο τριαντάφυλλο
κόκκινο το δειλινό.

Κάποιο πρωί για τον πόλεμο
κινήσαμε μαζί
όλοι μαζί τραγουδούσαμε
παλεύαμε μαζί.

Μέσα στον Μάη σκοτώθηκες
το αίμα σου μαβί
έβαμε μαύρο τον ουρανό
κόκκινο τον καιρό.

Μαζί σου όλα σκοτώθηκαν
όνειρα, ιδανικά
γίναμε όλοι φαντάσματα
ζούμε συμβατικά.

Τώρα οι σημαίες γενήκανε
ειδη εμπορικά
είναι τα όνειρα αγαθά
καταναλωτικά.

ΑΝΑΤΟΛΗ ΣΕ ΛΕΓΑΝΕ (1973)

Ήρθε στ' όνειρό μου
άστατο πουλί
μέσα στο σκοτάδι
η ανατολή.

Σ' άπλωσα το χέρι
μου 'πες δεν μπορώ
θέλω να πετάξω
σ' άλλον ουρανό.

Έφυγαν τα χρόνια
έφυγες κι εσύ
γύρω μου σκοτάδι
και φιλή βροχή.

Τη δική μου αγάπη
δεν την εκτιμάς
στα ψηλά μπαλκόνια
πρόθυμα πετάς.

Μου 'βαλες μαχαίρι
μέσα στην καρδιά
μα η δικιά μου αγάπη
πάντα εσέ ζητά.

Κοίτα με στα μάτια
φίλα με γλυκά
κι άσε την καρδιά σου
να μου τραγουδά.

[Ανατολή σε λέγανε
κι αγγέλοι σε νταντεύανε].

ΠΑΜΕ ΒΟΛΤΑ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ (1961)

Το Σαββάτο το βράδυ φτάνει
δώσ' μου μάνα καινούρια αλλαξιά.
Τα παιδιά με προσμένουν στο λιμάνι
στο μπαλκόνι καθισμένη η κοπελιά.

Μοσχοβολούν οι γλάστρες
μοσχοβολάει ο σγουρός βασιλικός
μοσχοβολάει η αγάπη
κύμα με κύμα μεγαλώνει ο ωκεανός.

Πάμε βόλτα στα Χανιά, στην κάτω γειτονιά
να πάρουμε μια βάρκα με πανιά.
Πάμε βόλτα στα Χανιά, στην κάτω γειτονιά
στη θάλασσα να βγούμε στ' ανοιχτά.

Το Σαββάτο το βράδυ, φως μου
είμαι πρήγκιπας, είμαι υπουργός
έχω όλα τα πλούτη του κόσμου
δικιά μου η θάλασσα κι ο ουρανός δικός.

Το μπαλκονάκι σου δικό μου
δικές μου οι γλάστρες κι ο σγουρός βασιλικός
κι αν με κοιτάξεις μες στα μάτια
σκλάβος σου γίνομαι κι υπήκοος πιστός.

ΑΠΑΓΩΓΗ (1961)

Θα πάρω μια βαρκούλα
στον Κάτω Γαλατά
και στην Αθήνα θα 'ρθω
καβάλα στο νοτιά.
Και σαν θα 'ρθει το δειλινό
στον κήπο σου θα μπο
να κόψω τα τριαντάφυλλα
να κόψω τ' άστρα τ' ουρανού
και τον Αυγερινό.

Θα βάλω στην βαρκούλα
λουλούδια και φιλιά
δυο γλάροι ταξιδεύουν
καβάλα στο βοριά.
Και να τη η Κρήτη φάνηκε
γαλάζια και ξανθιά
τη θάλασσα στα μάτια της
τον ουρανό στην αγκαλιά
τον ήλιο στα μαλλιά.

Θ' αράξω την βαρκούλα
μπροστά σε μια σπηλιά
θα σε ταΐζω χάδια
καβούρια και φιλιά.
Στη μόνα μου, στον κήρ μου
λέγω και τραγουδώ
σας φέρνω την τριανταφυλιά
σας φέρνω τ' άστρα τ' ουρανού
και τον Αυγερινό.

ΨΗΛΑ ΣΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ (1968)

Ψηλά στις Ρωσίας τα χιόνια
εκεί που φυσάει ο βοριάς
το ξανθό γένος αιώνια
προσμένει ο δόλιος ο ρεγιάς.

Αγάπες, τραγούδια, λουλούδια
μας στέλνουν και λόγια καυτά
στον Φάληρου μπρος τα μουσούδια
οι άλλοι μας στέλνουν θωρηκτά.

Ραγιάδες πονούν και στενάζουν
πίει και τούτη η γενιά
παράδεισο όλοι μας τάζουν
στα χιλια εννιακόσια ενενήντα ενιά.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ (1968)

Η ακοή σου Δύση βούλωσε
η όρασή σου Δύση σκεπάστηκε
η κοινωνία της καταναλώσεως
πέπλο βαρύ σκεπάζει την ακοή σου
πέπλο βαρύ σκεπάζει την όρασή σου
σκεπάζει την ψυχή σου.

Ο πολιτισμός σου ερείπει που καπνίζουν
τα λόγια σου κουνούπια που πετούν
πάνω από τα έλη
της βιομηχανικής σου παραγωγής
κουβαλούν πυρετό, ψέμα, υποκρισία.

Πεντακόσιες χιλιάδες νεκροί Ινδονήσιοι
στην Ευρώπη στρατόπεδα συγκεντρώσεως
πλάι στην Ακρόπολη οι εξορίες
όμως εσύ δεν ακούς
όμως εσύ δεν βλέπεις
πάνω σε μοντέλο χιλια εννιακόσια ενενήντα εννιά
τρέχεις με διακόσια χιλιόμετρα
προς τον θάνατό σου.

ΟΤΑΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ (1967)

Όταν σταματήσει ο χρόνος
το κελί μου γεμίζει μήνες
μήνες, μέρες, ώρες, στιγμές
δέκατα δευτερολέπτων
δέκατα δευτερολέπτων
δέκατα δευτερολέπτων
ένα βήμα πριν από το χάος
υπάρχει χάος
ένα βήμα μετά το χάος
υπάρχει χάος
εγώ υπάρχω λίγο πριν, λίγο μετά
υπάρχω μέσα στο χάος
δεν υπάρχω.

ΤΑ ΚΕΛΙΑ (1967)
(Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ)

Τα κελιά ανασαίνουν
τα κελιά που βρίσκονται ψηλά
τα κελιά που βρίσκονται χαμηλά
η βροχή μας ενώνει
ο ήλιος ντράπηκε να φανεί, Νίκο
Γιώργο, κρατιέμαι από ένα λουλούδι.

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΔΕΙΣ (1968)

Σου είπαν ψέματα πολλά
ψέματα σήμερα σου λένε ξανά
κι αύριο ψέματα ξανά θα σου πουν
ψέματα σου λένε οι εχθροί σου
μα κι οι φίλοι σου σου κρύβουν την αλήθεια.
Ψεύτικη δόξα σου τάζουν οι ψεύτες
μα κι οι φίλοι σου με ψεύτικες αλήθειες σε κοιμίζουν.
Πού πας με ψεύτικα όνειρα;
Πού πας με ψεύτικα όνειρα;
Καιρός να σταματήσεις
καιρός να τραγουδήσεις
καιρός να κλάψεις και να πονέσεις
καιρός να δεις.

ΤΟ ΣΦΑΓΕΙΟ (1968)

Το μεσημέρι χτυπάνε στο γραφείο
μετρώ τους χτύπους, το αίμα μετρώ
είμαι θρεφτάρι μ' έχουν κλείσει στο σφαγείο
σήμερα εσύ, αύριο εγώ.

Χτυπούν το βράδυ στην ταράτσα τον Αντρέα
μετρώ τους χτύπους, τον πόνο μετρώ
πίσω απ' τον τοίχο πάλι θα 'μαστε παρέα
τακ τακ εσύ, τακ τακ εγώ
που πάλι να πει σ' αυτή τη γλώσσα τη βουβή
βαστάω γερά, κρατάω καλά.

Μες στις καρδιές μας αρχινάει το πανηγύρι
τακ τακ εσύ, τακ τακ εγώ.

Μύρισε το σφαγείο μας θυμάρι
και το κελί μας κόκκινο ουρανό.

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΑ (1963)

Το φεγγάρι κάνει βόλτα
στης κυράς μου τα μαλλιά.

Παίξε Τοιτσάνη μου το μπουζουκάκι
ρίξε μου μια γλυκιά πενιά,
παίξε Τοιτσάνη μου το μπουζουκάκι
να θυμηθούμε τα παλιά.

Το φεγγάρι κάνει κύκλο
στης κυράς μου την καρδιά.

Παίξε Μανώλη μου το μπουζουκάκι
ρίξε μου μια γλυκιά πενιά,
παίξε Μανώλη μου το μπουζουκάκι
να θυμηθούμε τα παλιά.

Το φεγγάρι κάνει βόλτα
μα η κυρά δεν μ' αγαπά.

Παίξε Γρηγόρη μου το μπουζουκάκι
ρίξε μου μια γλυκιά πενιά
παίξε Γρηγόρη μου το μπουζουκάκι
να ξεχαστούμε τα παλιά.

ΠΑΛΙΚΑΡΙ (1961)

Κλαίνε τα δέντρα, κλαίνε
τα σήμαντρα κι οι φίλοι σου κλαίνε.

Παλικάρι στη δουλειά
στο σπίτι παλικάρι
μίλαγες κι η γειτονιά μας
γέμιζε πουλιά.
Απλώνες το χέρι σου
κι έκοβες το φεγγάρι
ως σ' έκοψε σα λούλουδο
ο Χάρος μια νυχτιά.

Κλαίνε οι τράτες, κλαίνε
τα κύματα κι οι φίλοι σου κλαίνε.

Παλικάρι στα κουτιά
στο γλέντι παλικάρι
οι κοπελιές κεντούσανε
για σέβανε κρυφά
κεντούσανε τα όνειρα,
τον ήλιο, το φεγγάρι
κεντούσαν την αγάπη τους,
της βάζανε πανιά.

Κλαίνε οι ναύτες, κλαίνε
τα σύννεφα κι οι φίλοι σου κλαίνε.

Παλικάρι, η μάνα σου τυλίχτηκε στα μαύρα
τους φίλους σου τους τυλίξε φουρτούνα, συννεφιά
το λιμανάκι ερήμωσε κι η θάλασσα ερημώθη
κι ο ήλιος εκαρφώθηκε και δε σαλεύει πια.

ΠΟΤΕ ΠΟΤΕ ΠΟΤΕ (1967)

Ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα μπορέσω να ξεδιπλώσω όλες τις σημαίες
πράσινες, κόκκινες, κίτρινες, μπλε, μοβ, θαλασσιές
ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα μπορέσω να μυρίσω όλα τα αρώματα
πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε, μοβ, θαλασσιά
ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα μπορέσω ν' αγγίξω όλες τις καρδιές
όλες τις θάλασσες να ταξιδέψω
ποτέ ποτέ ποτέ ποτέ
δεν θα γνωρίσω τη μία σημαία
τη μοναδική
εσένα
Τάνια.

ΑΠΡΙΛΗΣ (1962)

Απρίλη μου ξανθή
και Μάη μυριδάτε
καρδιά μου πώς αντέγεις
μέσα στην τόση αγάπη
και στις τόσες ομορφιές.

Γιομίζει η γειτονιά
τραγουδία και φιλιά
την κοπελιά μου τη Λένα Λενιά
μα το 'χω μυστικό.

Αστέρι μου χλωμό
του φεγγαριού σχηδιά
στο γαϊτανόφρυδό σου
κρεμάστηκε η καρδιά μου
σαν το πουλάκι στο εζόβεργο.

Λουλουδι μου, λουλουδι μυριστό
και ρόδο μυριδάτο
στη μάνα σου θα 'ρθω
να πάρω την ευχή της
και το τσίρι π' αγαπού.

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ ΤΟΝ ΩΡΩΠΟ (1970)

Ο πατέρας εξορία
και το σπίτι ορφανό
ζούμε μες στην τυραννία
στο σκοτάδι το πηχτό.
Κι εσύ λαέ βασανισμένε μην ξεχνάς τον Ωρωπό.

Κλαίει κι η μάνα τώρα μόνη
κλαιν τα δέντρα, τα πουλιά
στην πατρίδα μας νυχτώνει
ορφανή η αγκαλιά.
Κι εσύ λαέ βασανισμένε μην ξεχνάς τον Ωρωπό.

Μες στα σύρματα κλεισμένοι
μα η καρδιά μας πάντα ορθή
πάντα ο ίδιος όρκος μένει
λευτεριά και προκοπή.
Κι εσύ λαέ βασανισμένε μην ξεχνάς τον Ωρωπό.

...Στα ποιήματά του έρχεται ίσως την κόλλα του χαρτιού του, ανεπιτήδευτος, απλός, έχοντας προς στιγμήν λημονήσει την οικειότητά του με την κορυφαία στιγμή αυτής της τέχνης. Έρχεται με την αμεσότητα σχεδόν λαϊκού ποιητή, που, αν και πέρασαν αιώνες λόγω, θ' αρθρώσει την πρώτη λέξη τώρα. Τώρα θα μαγειρευτεί απ' το πολύ πράσινο που τον ζημέρωσε, τώρα θα μεθύσει απ' ένα «ο' αγαπιά». Προσφέρει τις συλλαβές του με την εμπιστοσύνη ότι απευθύνεται πάντα κάπου, με τη σοβαρότητα του ακατάληπτου που κλείνουν και τα πιο φθαρμένα ακόμα νοήματα, με τον κίνδυνο της ανατροπής που φέρει η διάθεσή του, με την ασφάλεια της ειλικρίνειάς του. Καμιά διανοητική επεξεργασία δεν του υποβάλλει τη φόρμα, καμιά εξαντλητική έρευνα τη λεκτική επιλογή, καμιά συστηματική μελέτη τον κρυμμένο ρυθμό του ελεύθερου στίχου. Δεν ζητά ν' αρχιτεκτονήσει καινοφανείς δομές, ζητά να εικονίσει το μέσα κι έξω τοπίο του, θα ελεγε φωτογραφικά. Πίσω απ' το στίχο του κρύβεται η γρήγορη κίνηση να προλάβει το νερό του ποταμού που τρέχει, να σταματήσει το κατάλληλο φως για τη φωτογραφία, να εξομολογηθεί. Και δεν επιτρέπει να μεσολαβήσει τίποτα σ' αυτή την εκμυστήρευση παρά μόνο αυτό που ζητά το αυτί του άλλου: τον σχεδόν ασυνείδητο ψήφιστο. Και, επειδή είναι αυτός, μπορεί και δημιουργεί ποιητικές εικόνες που θα πει συνθήσεις, μονάδες ενός πιο ουσιαστικού κόσμου. Έχοντας μια έμφυτη αρχέγονη αίσθηση μαγείας, τέτοια όπως ο αρχαϊκός λυρισμός διέθετε μέσα στην αεχώριστη σύμπλεξη λέξης και μουσικής, ο Θεοδωράκης ζέρει στο ιδιωματικό βίωμα να προβάλλει το πληθυντικό, του παρελθόντος και του παρόντος του. Τα ποιήματά του, κυρίως τα θρηνητικά τραγούδια, φέρουν όλους τους απόηχους των μοιρολογιών, της δημοτικής στιχομυθίας: το λεκτικό φάσμα, τη ρυθμική επανάληψη, τη ζωντανή λαϊκή αίσθηση της συμμετοχής της φύσης στη δική μας εσωτερική ζωή, την εικονοποιία, την οικειότητα με τα μυστήρια. Χωρίς καλλιτέπεια και διαταγμό χρησιμοποιεί το αυτονόητο ως νέο. Μεταστοιχειώνει ακαριαία τη σκέψη, το αίσθημά του σε φρόγγο αναγνώσιμο άμεσα, σε λέξη, σε κοινή λαλιά.

Δημόσιος ο ίδιος ως σύμβολο, ως κοινός τόπος αναφοράς, ως κομβικό σημείο που πάνω του τέμνονται οι πολλοί δρόμοι της σύγχρονης ιστορίας, της τέχνης, της ανθρώπινης περιπέτειας, καταφέρνει ωστόσο να παραμένει ο μοναχικός ιδιώτης ενός γλαυκού ουρανού που με την αυθορμησία παιδιού ονομάζει τα πράγματα κι αυτά τον ακολουθούν στο παιχνίδι της κάθε λεπτού δημιουργίας. Εκεί που μπορεί να φέρνει τον κόσμο στα μέτρα της δικής του καρδιάς. Να πραγματώνει τον εαυτό του σε μια μεγάλη συμφωνία ή στις δυο λέξεις ενός στίχου: «Βροχή μια Κυριακή που μ' έδεσε για πάντα». Των πόθων της ψυχής του είναι εν τέλει καταγραφή τα ποιήματα, μικρά χαρτιά-καθρέφτες που πάνω τους κοιτάζεται απροσποίητος, ανυπεράσπιστος και χωρίς βάρος...

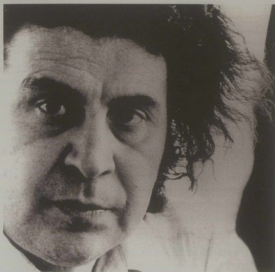
Από το βιβλίο: *Μίκης Θεοδωράκης - Να μαγειρεύω και να μεθύσω, Ανθολόγηση-εισαγωγή Ιουλίας Ηλιοπούλου*. Εκδόσεις «Νέα Σύνορα -Α.Α.Λιβάνη, 2000

Ο Μίκης Θεοδωράκης είναι ένας ποταμός. Πλούσιος και χειμαρρώδης και στο χαρακτήρα, και στο μπράι, και στο έργο, και στα αισθήματα, και στην καθημερινή του έκφραση. Αυτό φαίνεται κι από τον τρόπο που διεθνίζει μια ορχήστρα. Με ανοιχτά τα χέρια, σαν φτερά μεγάλου πουλιού, με όλη στο ρυθμό και τις χειρονομίες. Συναίρνει με τις κινήσεις του, το ίδιο αποφασιστικά όσο και με τη μουσική του και με τον τρόπο που ερμηνεύει συχνά τα τραγούδια του. Ακόμα και με το λόγο του, σε οποιοδήποτε θέμα. Όλα βγαίνουν εκ βαθέων.

Ο συνθέτης είναι ατελείωτος. Ακούραστος πάντα, ανανεωμένος συνέχεια, πληθωρικός και ευρηματικός, βρίσκεται συνεχώς στο προσκήνιο. Είναι απρόβλεπτος στη συχνότητα, την έκταση, τη μορφή και το περιεχόμενο της καλλιτεχνικής του δημιουργίας.

Όσο για τις κοίτες του, είναι τόσο πλατιές που χωρούν μέσα όλα τα όνειρα, όλες οι πίκρες, όλες οι χαρές, όλες οι ελπίδες του ελληνισμού. Τα τραγούδια του εκφράζουν τον κάθε Έλληνα κάθε εποχής και ιδεολογίας.

Από το βιβλίο του Κώστα Σερέζη: *Μίκης Θεοδωράκης - Ο οικουμενικός*, εκδόσεις Καστανιώτη, 2001

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο Μίκης Θεοδωράκης, κρητικής καταγωγής, γεννήθηκε στη Χίο στις 29 Ιουλίου του 1925. Έζησε σε πολλές πόλεις της Ελλάδας για να καταλήξει στην Αθήνα, στην οποία έκτοτε διαμένει.

Από το 1954 έως το 1960 εργάστηκε στο Παρίσι και στο Λονδίνο γράφοντας συμφωνική μουσική, μπαλέτα και μουσική για ταινίες.

Στα 1960 τίθεται επικεφαλής του αναγεννητικού πολιτιστικού - πολιτικού κινήματος στην Ελλάδα με επίκεντρο τη σύζευξη ποίησης και μουσικής συνθέτοντας δεκάδες κύκλους τραγουδιών, ορατόρια, επιθεωρήσεις, μουσική για το αρχαίο ελληνικό δράμα και άλλα.

Το κίνημα αυτό συνδέεται με τις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις της εποχής, που στόχευαν, πέρα απ' τον εκδημοκρατισμό της κοινωνικής ζωής, σε μια βαθύτερη και ευρύτερη αναγέννηση του ελληνικού λαού. Το γεγονός αυτό τον φέρνει συχνά στο επίκεντρο της πολιτικής ζωής με κορύφωση την ενεργό συμμετοχή του στο αντιστασιακό κίνημα κατά της στρατιωτικής δικτατορίας (1967-74).

Ο Θεοδωράκης ασχολήθηκε με όλα τα είδη της μουσικής, το δε έργο του πολυμορφο και πλούσιο, επεκτείνεται πέραν της μουσικής σε τομείς όπως η ποίηση, η πεζογραφία, η φιλοσοφία, η μουσικολογία. Ακόμα και σε πολιτικά δοκίμια.

Η πρώτη περίοδος της μουσικής του δημιουργίας (1940-53) περιλαμβάνει τραγούδια, ορατόρια, μουσική δωματίου, μπαλέτα και συμφωνικά έργα. Κορυφαίο έργο η *Πρώτη Συμφωνία*.

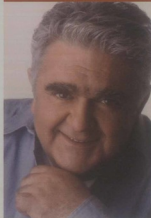
Η δεύτερη περίοδος, η Παρισινή (1954-59) περιλαμβάνει έργα μουσικής δωματίου, μπαλέτα και συμφωνικά. Κορυφαίο έργο το μπαλέτο που ανέβηκε στα 1959 στο Covent Garden, η *Αντιγόνη*.

Η τρίτη περίοδος (1960-80) είναι αφιερωμένη στο κίνημα της έντεχνης λαϊκής μουσικής με κυριότερες συνθέσεις τα ορατόρια *Άξιον Εστί* και *Canto General*.

Ακολουθεί η τέταρτη περίοδος από το 1981 ως το 1988, κατά την οποία, συνεχίζοντας πάντοτε να συνθέτει κύκλους τραγουδιών, επιστρέφει στη συμφωνική μουσική με κύρια έργα την *Τρίτη Συμφωνία*, την *Έβδομη Συμφωνία*, την πρώτη του Όπερα *Κώστας Καρυωτάκης* (Οι μεταμορφώσεις του Διονύσου) και το μπαλέτο *Ζορμπάς*.

Τέλος κατά την Πέμπτη περίοδο (1989 έως σήμερα) συνθέτει βασικά τις όπερες του (λυρικές τραγωδίες) *Μήδεια*, *Ηλέκτρα* και *Αντιγόνη*. Την τριλογία αυτή συμπληρώνει η καινούργια του Όπερα *Λουισιράτη*. Με τα έργα αυτά ο Θεοδωράκης εγκαινιάζει την εποχή του Λυρικού Βίου, δηλαδή την ολοκληρωτική στράφη του προς τον λυρισμό και την τελειοποίηση της λυρικής μουσικής έκφρασης σε όλο το φάσμα της μουσικής του δημιουργίας.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΤΕΡΖΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πυλαία Θεσσαλονίκης. Το τραγούδι ήταν πάντα ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής του, αλλά η ουσιαστική αρχή έγινε στη Ρόδο το 1974 με τον συνθέτη και μουσικό Γρηγόρη Τσιτσουδή.

Σταθμός στην καριέρα του στάθηκε η γνωριμία του με τον συνθέτη Χρήστο Νικολόπουλο το 1980 που είχε ως αποτέλεσμα τον πρώτο προσωπικό του δίσκο *Λέω* το 1982. Η επιτυχία αυτού του δίσκου έγινε η αφετηρία για μια στενότερη συνεργασία και φίλια με τον συνθέτη. Παράλληλα με τη δισκογραφική τους δουλειά, πραγματοποιήσαν μαζί συναυλίες σε όλη την Ελλάδα και εμφανίσισε ως κέντρα της Θεσσαλονίκης.

Το 1982 συμμετέχει φιλικά στο δίσκο *Παιζέ Χρήστο επειγόντως μαζί* με την Ελένη Βιτάλη, τον Γιώργο Σαρρή και τον Δημήτρη Κοντολάζο σε μουσική Χρήστου Νικολόπουλου και στίχους Μανώλη Ρασούλη.

Το 1983 ακολουθεί ο δεύτερος προσωπικός δίσκος του *Μίλα μου στον ενικό* σε μουσική Χρ. Νικολόπουλου και στίχους Λευτέρη Χασιδάκη και Χριστόφορου Μπαλαμπανιδή. Επίσης συμμετέχει στον δίσκο *Όλοι δικοί μας είμαστε* των Νικολόπουλου-Ρασούλη με τους Νίκο Παπάζογλου, Δημήτρη Κοντογιάννη και Νάντια Καραγιάννη.

Εκτοτε συνεργάστηκε με πολλούς συνθέτες, στιχουργούς και τραγουδιστές όπως τους: Τάκη Μουσαφίρη, Θόδωρο Δερβενιώτη, Θανάση Πολυκανδριώτη, Ηλία Μπάσσο,

Εύη Δρούτσα, Μάνο Ελευθερίου, Φοίβο, Γιάννη Καραλή, Γιώργο Θεοφάνου, Σοφία Βόσσου, Λάκη Λαζόπουλο, Διονύση Τσακνή, Στέλιο Ρόκο, Γιώργο Καφετζόπουλο, Ηλία Φιλίππου, Κωνσταντίνο Παντζή, Νίκο Βαξεβανέλη, κ.ά.

Τον Οκτώβριο του 1999 έδωσε μια μοναδική συναυλία στο Λονδίνο, στο Royal Albert Hall.

Στη δισκογραφία του περιλαμβάνονται: *Εθνική Θεσσαλονίκης, Καινούρια χρώματα, Είμαι μόνος μου, Θα 'θελα να 'σουν εδώ, Μια αφιέρωση καρδιάς, Αυτοί που δεν μιλάνε, Μεσόγειος, Άφησέ με μόνο, Παλιόκαιρος, Ο δικός μου δρόμος, Δεν με κατάλαβες ποτέ.*

Τελευταία του δισκογραφική δουλειά είναι ο δίσκος *Θέλω να παω* σε μουσική Μάριου Τόκα και στίχους των Φίλιππου Γράβα, Κώστα Φασουλά, Άννας Αργυρού, Ευγενίας Ασλανίδου και του Γιάννη Πάριου που έχει χαρίσει τους στίχους σε τρία τραγούδια του δίσκου.

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Γεννήθηκε στο Άγιο Πνεύμα Σερρών. Εμφανίζεται στο χώρο του τραγουδιού το 1974 και δουλεύει σε μπουάτ της Πλάκας κοντά σε γνωστούς καλλιτέχνες ερμηνεύοντας τραγούδια Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Λοζίου, κ.ά.

Το 1978 συνεργάζεται με τον Απόστολο Καλδάρα στον δίσκο *Μην κάνεις όνειρα*. Το 1980 κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός της δίσκος *Στα μάτια κοίτα με* με δώδεκα λαϊκά τραγούδια και μπαλάντες του Στέλιου Φωτιάδη. Παράλληλα συνεργάζεται με τον Γιώργο Νταλάρα σε συναυλίες στην Αθήνα και την επαρχία. Το 1982 επιλέγεται και εκπροσωπεί την Ελλάδα στα Eurogala 82 στις Βρυξέλες μαζί με την Σωτηρία Μπέλου, τον Γιώργο Νταλάρα και τη Μαργαρίτα Ζορμπανά.

Το 1986 ερμηνεύει σε πρώτη εκτέλεση την *Εαρινή Συμφωνία* του Γιάννη Ρίτσου σε μουσική Γιάννη Μαρκόπουλου στην τελετή έναρξης του Α' Παγκόσμιου Πρωταθλήματος στο Ολυμπιακό Στάδιο που μεταδόθηκε τηλεοπτικά σε 120 χώρες του κόσμου.

Πραγματοποιεί πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Ευρώπη, ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Κύπρος, Ισραήλ).

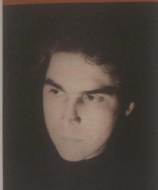
Οι πετυχημένες συναυλίες της στο Ισραήλ την ανακηρύσσουν ως την πιο δημοφιλή ξένη τραγουδίστρια, ο δήμαρχος της Ιερουσαλήμ της παραδίδει το χρυσό κλειδί της πόλης (1994) και ο πρόεδρος του Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπιν την προσκαλεί στο Προεδρικό Μέγαρο για να τη γνωρίσει (1995). Ταυτόχρονα κυκλοφορούν τρεις δίσκοι που γίνονται

αμέσως χρυσοί στο Ισραήλ *Glykeria-Golden Hits, Far away, Glykeria-14 classics* και ο πρώτος της προσωπικός δίσκος στη Γαλλία με τίτλο *Golden Hits-The voice of Greece*.

Το 1999 δίνει δυο συναυλίες στο Τελ Αβίβ με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα που γνωρίζουν μεγάλη επιτυχία και κυκλοφορεί σε λίγους μήνες στο Ισραήλ ο δίσκος από τη ζωντανή ηχογράφηση κι αμέσως μετά από την Sony Classical σε όλο τον κόσμο το άλμπουμ *Glykeria and the Israel Philharmonic Orchestra*.

Στη δισκογραφία της περιλαμβάνονται επίσης τα: *Σμυρνέικα, Από την Σμύρνη στον Πειραιά, Με την Γλυκερία στην Όμορφη Νύχτα, Τραγούδι αισθησιακό, Μάτια μου, Με πανσέληνο, Βόλτα στην Ελλάδα, Όλα μου τα μυστικά, Ξημέρωσε, Χώρα των Θαυμάτων, Σε μια σχεδία, Η Γλυκερία τραγουδά Αντώνη Βαρδή, Μάσκα, Γλυκερία-Χάραμα 2000, κ.ά.*

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Στην παιδική του ηλικία ήταν μέλος της χορωδίας του Ιερού Ναού Παναγούδας. Αργότερα παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής στο Σύγχρονο Ωδείο και στο Μακεδονικό Ωδείο και μαθήματα βυζαντινής μουσικής στην Ανωτέρα Σχολή της Ιεράς Μητροπόλεως Θεο/νίκης.

Το 1990 περίπου εμφανίστηκε σε μουσικές σκηνές της πόλης του και έκτοτε έχει πάρει μέρος σε διάφορες μουσικές παραστάσεις σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό με πιο πρόσφατη την παράσταση-αφιέρωμα στον Σταύρο Κουγιουμτζή στο Μέγαρο Μουσικής Θεο/νίκης.

Ιδιαίτερα γνωστός έγινε με την επιτυχία *Μικρή Πατρίδα* των Γ. Ανδρέου και Π. Καρασούλου.

Είναι μόνιμος συνεργάτης του Σ. Κουγιουμτζή και έχει επίσης συνεργαστεί με τους: Χ. Νικολόπουλο, Γ. Σπανό, Γ. Σταυριανό, Γ. Ανδρέου, Μ. Ρασούλη, Μ. Κανά, Ε. Τσαλιγοπούλου, Π. Δουρουμπιάκη.

Στη δισκογραφία του περιλαμβάνονται τα: *Μικρή Πατρίδα* - Γ. Ανδρέου-Π. Καρασούλου, *Οδὴ τὸν Ὀρέων* - Μ. Τερζή (συμμετοχή), *Live* - με τον Χ. Νικολόπουλο, *Πὸν να τελειώνει η Θάλασσα* - Γ. Σταυριανού (συμμετοχή), *Εικόνες Παιδεύουν το Μυαλό* - Π. Δουρουμπιάκη, *Μεταμορφώσεις* - Π. Κυπραίος, *Τα Τραγούδια του Χαμένου Ποιητή* - Δ. Μαρκατόπουλος.

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ «ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ»

Η Λαϊκή Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» δημιουργήθηκε τον Μάιο του 1997 από μουσικούς - συνεργάτες του Μίκη Θεοδωράκη, γνώστες του έργου του.

Η πρώτη εμφάνιση της Ορχήστρας έγινε στο Θέατρο Λεωνίδα της Πυλάρδας τον Ιούλιο του 1997, όπου παρουσιάστηκαν μέσα σε πέντε ημέρες, έργα του συνθέτη σε ποίηση μεγάλων Ελλήνων ποιητών. Έκτοτε η Ορχήστρα έδωσε πολλές λαϊκές συναυλίες στην Αθήνα και στην υπόλοιπη Ελλάδα συμπράττοντας με καταξιωμένους αλλά και νεότερους ερμηνευτές όπως αλφαιβητικά τους παραθέτουμε:

Αλέξια, Γεράσιμος Ανδρέατος, Νένα Βενετσάνου, Καλλιόπη Βέττα, Πέτρο Γαϊτόνο, Βαγγέλης Γερμανός, Μαρία Δημητριάδη, Δημήτρης Ζερβουδάκης, Κώστα Θεωμιδής, Αλέκος Ιωαννίδης, Αλίκη Καρλαλάνη, Μελίνα Κανά, Παναγιώτη Καραδημήτρη, Ανδρέα Καρακότα, Λουκιανό Κηληβόνη, Γιάννη Κότσιρα, Ανδρέα Κουλουμπή, Βασιλή Λέσια, Σωτηρία Λεονάρδου, Κώστα Μακεδόνα, Αφροδίτη Μάνου, Λαυρέντη Μεγαρίτσα, Μανώλη Μητσιά, Δημήτρη Μπίση, Γιάννη Μπέζο, Γιώργο Νταλάρα, Πέτρο Πανδη, Τζήμη Πανούση, Βασιλή Παπακωνσταντίνου, Γιάννη Πλάριο, Ορφέα Περιδά, Μαρία Ρουσσέα, Διονύση Τσακνή, Ελένη Τσαλιγοπούλου, Μανώλη Φάμελλα, Μαρία Φαραντούρη, Ιωάννα Φέρτη και Λάλη Χαλιώτα. Η ορχήστρα έχει εμφανιστεί σε μουσικές σκηνές της πρωτεύουσας και της επαρχίας *Υραμιές, Βρούτος, Στον Λέρα, Αγίλη, Μύλος, Τσάι στη Σαχάρα*, κ.α.). Έδωσε επίσης συναυλίες στο εξωτερικό (Τυφλίδα, Κουταίσι, Βατούμ, Πρετόρια, Παρίσι, Κύπρος).

Έχει οργανώσει και λαϊκό μέρος σε πολλές συναυλίες με το *Λέων Έστί* σε συνεργασία με ορχηστρικές ορχήστρες και χορωδίες υπό τη διεύθυνση του συνθέτη σε θέατρα (Ηρώδειο, Αρχαία Ολυμπία, κ.α.), γρήπεδα, ανοικτούς χώρους (Αγ. Αγγέλιος Πρεσπών).

Στόχος της Ορχήστρας είναι η παρουσίαση του έργου του Μίκη Θεοδωράκη σε συναυλίες, παραστάσεις, τηλεοπτικές εμφανίσεις, δισκογραφία, κ.α. Έτσι συμμετείχε στην παραγωγή των παρακάτω CD's:

Το τραγούδι του Νεκρού Αδελφού με την Νένα Βενετσάνου, τον Δημήτρη Μπίση και τον Γιάννη Μπέζο, υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Η *Αγάπη είναι φριτά* με τον Δημήτρη Μπίση.

Γιάννης Πλάριος live στο Λικαβηττό - Ο *Ερωτικός Θεοδωράκης* από τη συναυλία που διοργάνωσε το περιοδικό *Δέλινο* τον Ιούλιο του 2001. Τέλος, εξ ίσου σημαντική είναι η συμμετοχή των συντελεστών της Ορχήστρας σε εκδηλώσεις για την ειρήνη, για την καταπολέμηση του ρατσισμού και των ναρκωτικών, για τους φυλακισμένους, μέσα από συναυλίες που έχουν σκοπό να ευαισθητοποιήσουν τον κόσμο για κοινωνικά θέματα. Η Ορχήστρα επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Λαϊκή Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»

Μανώλης Γεωργιοστάθης (μπουζούκι), Γιώργος Κοντογιάννης «Κρής» (μπουζούκι), Τάλης Κάικινος (πιάνο), Δημήτρης Παπαγεωργίου (κιθάρα), Δημήτρης Παπαλάμπρου (κιθάρα), Τεό Λαζάρου (μπάσο), Γιάννης Ρούσσος (ντραμς), Θέμης Συμβολόπουλος (κρουστά)

Συντονισμός: Μαργαρίτα Θεοδωράκη, Δημήτρης Χατζόπουλος

Υποστηρίξη: Μαίρη Τσαντέ, Sophie Hayes

Γραφείο Τύπου: Δέσποινα Ζηλέρδου

Δημόσιες Σχέσεις: Δημήτρης Αργυρούλης

Γραφική και εκδοτική επιμέλεια: Γιάννης Αγγέλου

Ηχοληψία: Γιάννης Παπαδόπουλος

Διεύθυνση: Δικαίου 10-12, 11741 Αθήνα **Τηλ :** 0109200260-2, **Fax:** 0109241362

ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

*Η αυτοβιογραφία
του Μίκη Θεοδωράκη που έχει
εκδοθεί σε πέντε
μέχρι σήμερα τόμους.*

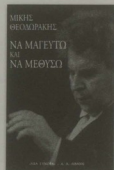
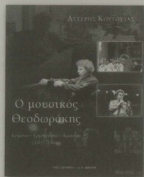
Εκδόσεις ΚΕΡΑΡΟΣ

Προσέφυγιο
Εκδόσεις Άγγελος Σιδερέτος

Εκδόσεις Ήγλιον/Ήδύλια

Εκδόσεις "ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ" - Α. Α. ΛΙΒΑΝΗΣ

Η έκδοση και προβολή των Απάντων του Μίκη Θεοδωράκη είναι ο μοναδικός σκοπός του εκδοτικού οίκου ROMANOS.

EDITIONS
ROMANOS

Το ρεπερτόριο του Θεοδωράκη είναι τόσο πλούσιο που αυξάνει συνεχώς ο κατάλογος των έργων που έχουν ήδη κυκλοφορήσει, για πιάνο και φωνή (spartito), για κιθάρα και φωνή, για παρτιτούρα ορχήστρας (full score).

Με μία νέα σειρά βιβλίων για πιάνο και φωνή, οι κύκλοι τραγουδιών του Μίκη Θεοδωράκη παρουσιάζονται για πρώτη φορά στο πλατύ μουσικό κοινό.

EDITIONS ROMANOS THA: 010 9246024 FAX: 010 9241362

BF. Καθαρό Ultra One

Καθαρή
Επιλογή.

ΠΙΣΣΑ: 1 mg
ΝΙΚΟΤΙΝΗ: 0,1 mg

BRUNNEN S.A.

Το Υπουργείο Υγείας προειδοποιεί:
ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Παίζουμε

σε κάθε γειτονιά της Ελλάδας

- ΠΡΟ-ΠΟ, ΛΟΙΠΟ, ΠΡΟΤΟ, ΠΡΟ-ΠΟ ΓΚΟΛ ΤΖΟΚΕΡ, ΠΛΑΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ
- στο δίκτυο των 5.000 πρακτορείων μας

Ένας κόσμος ψυχαγωγίας

Μοιραζόμαστε

ένα όραμα

- την ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού
- την ανάδειξη του δημιουργικού πολιτισμού

Ένας Οργανισμός με κοινωνική ευθύνη

Συμμετέχουμε

στην οικονομική ανάπτυξη

- διείσδυση δραστηριοτήτων
- επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας
- νέες αγορές

Μια σύγχρονη εταιρία

Κερδίζουμε

μαζί

- αύξηση 188% του κύκλου εργασιών την τελευταία τριετία
- κέρδη πάνω από 1 δις ΕΥΡΩ στους τυχερούς το 2001

Μια δυναμική αξία

Γιορτάζουμε

κάθε μέρα

- την προσφορά
- την έκπληξη
- τη ζωή

Μια μοναδική εμπειρία

Η Ελλάδα μας εμπιστεύεται τα όνειρά της

ΟΠΑΠ Α.Ε.